

fall(ing) ceil(ing)

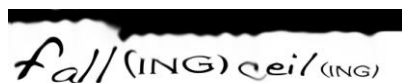
premiera: 10.10.10, Polska Platforma Tańca, Poznań

koncepcja, choreografia i reżyseria – **ANNA PIOTROWSKA**

produkcja: Anna Piotrowska, eferte_Fundacja Rozwoju Tańca, Klub Dowództwa Garnizonu Warszawa

kreacja i wykonanie: Mirela Baciak, Aleksandra Bożek-Muszyńska, Joanna Federowicz, Dominika Gryz, Julia Plawgo, Anna Regulaska, Olga Szypulska, Anna Wesołek, Ilona Zamojska, Aleksandra Zdunek

muzyka: BJB & OLDI, czyli Karol Bujalski (23ID, Zwichnięci Dandyści) i Olgierd Dokalski (KIRK, RSP, Daktari)

fall(ING) ceil(ING)

Realizacja pomysłu zaczęła się od pracy nad jakością ruchu. Ciągłe wyobrażenie spadającego sufitu towarzyszyło twórcy Annie Piotrowskiej przez długi czas, tj. fizyczność odczuwania raz wgniatającego się w ciało sufitu, a raz spadającego. Konsekwencją tej projekcji była destrukcja i niepokój, które ukształtowały atmosferę i specyficzną fizyczność.

Surowość miesza się z niewinnością, choć brak tu naiwności. Swoista młodość odkrywa okrutność i zabawę niezabawy. Szarość rysuje się w ruchu i w charakterach. Nie ma tu konkretnej historii, chociaż każda postać z osobna ma swój stosunek do otaczającej jej rzeczywistości i suma tych stosunków określa również atmosferę przedstawienia „fall(ing) ceil(ing)”.

Bycie razem doprowadza do swoistej destrukcji jednostki i indywidualności, która w milczeniu chce powiedzieć o swoim istnieniu. Każda z osobna zginie – razem muszą walczyć o przetrwanie. – *Anna Piotrowska*

ANNA PIOTROWSKA / WARSZAWA / '74

Dyplomowana tancerka, choreograf, reżyser, nauczyciel tańca współczesnego, Fundator i Prezes Zarządu Fundacji Rozwoju Tańca (eferte), założycielka "mufmi" w Warszawie. Pomysłodawca i koordynator wielu ogólnopolskich i międzynarodowych programów edukacyjno-kulturalnych. Zrealizowała ponad 50 przedstawień. Laureatka "SoloDuo Dance Festival" (Budapeszt 2005/2006), juror SoloDuo (2007-2010). Stypendystka *British Council Awards 2004 - Young Polish Arts Entrepreneur*. Producent przedstawień teatru tańca. Juror Doliny Kreatywnej programu TVP2 w dziedzinach taniec i animacja kultury.

Występowała na scenach w Berlinie, Brukseli, Budapeszcie, Palermo, Sztokholmie, Kirkenes, Tornio, Mediolanie i w Polsce na najważniejszych festiwalach tańca współczesnego w Polsce (Warszawa, Bytom, Kalisz, Lublin, Gdańsk, Poznań, Białystok i in.). Wielokrotny gość festiwalu *SoloDuo Dance Festival* (Budapeszt 2005-2011). W lutym 2008 roku zrealizowała dwie autorskie produkcje dla Polskiego Teatru Tańca w Poznaniu pt.: "farfalla" i "6 / 9". Realizacja ruchu w teatrze lalek i w teatrach w Szczecinie, Krakowie i Legnicy. Gość programu **APAP VI**, *advancing performing arts project*. Obecnie m.in. wykładowca PWST na Wydziale Teatru Tańca w Bytomiu.

...Ciało aktora jest dla Piotrowskiej elementem budowania przestrzeni przedstawienia. Ruchome i w ruchu zatrzymane. Brak ruchu, ciało zatrzymane w przestrzeni, nieruchome tworzy kontekst dla partnerów. Stwarza świat spektaklu.

Tym momentom, pozornego bezruchu, poświęca Piotrowska wiele uwag.

Reżyseria ruchu Anny Piotrowskiej opiera się na dwóch filarach – ciele aktora i mowie. Piotrowska porozumiewa się z publicznością nie tylko mową ciała aktora - ruchem, ale i słowem. Inaczej niż wielu choreografów zwraca wielką uwagę na wypowiedź. Mówienie jest ruchem, oddychaniem. Piotrowska stara się, aby mówienie i gest wynikały z tożsamyh emocji. Żeby wyprzedzały myślenie. Myślimy o kimś, lub o czymś z pragnieniem, tęsknotą, radością. Piotrowska wydaje się uważać, że najpierw pragniemy, tęsknimy - czujemy, potem myślimy. W pracy szuka poznania poprzez emocje. Taki sposób poznania pozwala współczuć, a współczuć to głębiej poznać innego, przejąc się tym, co inny do mnie mówi, jego troską, jego biedami. I to - rozpoznanie inności, uruchamia ruch. Piotrowska szuka ruchu, który oczyszcza, by przyjąć ruch – myśl, partner
(Paweł Kamza: reżyser, dramaturg, scenograf, fotografik)

mufmi

*„mufmi” jest rodzajem działań twórczych i marką wypracowaną przez Annę Piotrowską (od 1995 r.) Ważne w pracy twórczej Piotrowskiej jest otwarcie na kreację i proces. Specyficzny język, który odkrywa i używa buduje twór artystyczny zwany mufmi. Jest to język, który czerpie z tańca, teatru, absurdu i abstrakcji. *Konsekwentnie realizuje hasło budzenia rozumu z głębokiego snu codzienności. (Tatiana Rasala) Najważniejszym celem dla Piotrowskiej jest próba zaczarowania widza. Sprawia, aby widz odczuwał bardziej niż myślał. Poszukiwania mocnych obrazów, które można by zabrać ze sobą są najważniejszym wyzwaniem dla Piotrowskiej. Ciało aktora jest dla Piotrowskiej elementem budowania przestrzeni przedstawienia. Ruchome i w ruchu zatrzymane. Brak ruchu, ciało zatrzymane w przestrzeni, nieruchome tworzy kontekst dla partnerów. Stwarza świat spektaklu. Tym momentom, pozornego bezruchu, poświęca Piotrowska wiele uwag. (Paweł Kamza) Teatr prezentował się w wielu miejscach w kraju i w Europie. Najważniejsze Festiwale w Polsce: Kalisz (główna nagroda 2007r. XV Międzynarodowe Prezentacje Współczesnych Form Tańca, główna nagroda 2006r. na scenie_off), Bytom - Międzynarodowa Konferencja Tańca Współczesnego (2006-2008,2010), Lublin - Międzynarodowe Spotkania Teatrów Tańca. Występy w Budapeszcie, Sztokholmie, Pradze, Bratysławie, Berlinie, Brukseli, Palermo. Na codzien „mufmi” działa przy Klubie Dowództwa Garnizonu Warszawa. Piotrowska wystrzega się „ładnego” opowiadania historii. Jej twórczość jest afabularna, czysto wrażeńiowa. Powstaje jako próba odpowiedzi na pytanie, co może się zdarzyć między ciałem i słowem. Próba wielokrotna i nigdy ostateczna. (Magdalena Szpak)**

technika:

czarna podłoga baletowa

wzmacniacz i przody + odsłuch, statyw do mikrofonu, 2 mikrofony (w tym jeden bezprzewodowy), stół, kable na Sampler

Rolanda i laptop – do przepięcia do wzmacniacza

oświetlenie sceniczne

eferte@eferte.pl